

POSMOȘEANU, Gheorghe. Din comuna Broșteni. Condamnat în 1957. Detenția la Gherla.

POSMOȘEANU, Paul D. Din București (Calea Moșilor, nr. 36). Membru P.N.Ț. Arestat în 1949 și condamnat la 6 ani de închisoare. Eliberat la 10 octombrie 1955.

POSOGEANU, Gheorghe. Din județul Arad. Arestat de Securitate.

POSPAI. Profesor. Arestat, anchetat la Securitatea din Constanța și condamnat, în 1957, la 20 de ani de muncă silnică.

POSPAI, Argentina. Țărăncă din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu în Bărağan, din 1951.

POSSLER, Maria. Născută în 1914, la Pischia—Timiș. Deportată de sovietici, la 15 ianuarie 1945. A murit în același an, în URSS, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POSSMAYER, Anna. Născută în 1920, la Macea—Timiș. Deportată de sovietici, în 1945. A murit în 1947, la Schmatovka.

POSSMAYER, Eva. Născută în 1925, la Macea—Timiș. Deportată de sovietici, în 1945. A murit în 1947, la Schmatovka.

POSSMAYER, Katharina. Născută în 1927, la Macea—Timiș. Deportată de sovietici, în 1945. A murit în 1947, la Schmatovka.

POSTAPOV, Vladimir. Locotenent-colonel din Târgoviște. A redactat manifeste antisovietice. Descoperit în decembrie 1947, a fost arestat.

POSTAR, Isidor. Din comuna Scheeni—Soroca (Basarabia). Arestat în 1947, de NKVD, la Chișinău, pentru apartenență la o organizație antisovietică. Condamnat la moarte și executat în același an, la Chișinău.

POSTELNICESCU, Alexandru. Născut la 13 februarie 1911, la Curtea de Argeș. Preot ortodox, paroh în comuna Ciofărăngenii. Arestat în 1949 și condamnat la 6 ani de închisoare. Detenția la Aiud,

Jilava și Ocnele Mari. Rearestat în 1958, torturat și condamnat, prin sentința 298/2.08.1958 a Tribunalului Militar Craiova, la 25 de ani de muncă silnică, pentru “uneltire contra ordinii sociale”. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POSTELNICESCU, Ioan V. Născut în 1884, la Moșoia — Argeș. Licențiat în Teologie și Drept. Preot ortodox, paroh la Biserica Sf. Gheorghe din Pitești. Arestat la 15 august 1952 și reținut 3 luni. Rearestat în 1959 și condamnat la 22 de ani de închisoare. Detenția la Sighet și Jilava, unde a murit în 1959, în condiții de exterminare.

POSTELNICU, Ioan. Din Galați. Condamnat.

POSTELNICU, Nicolae. Țăran arestat și condamnat. Detenția la Râmnicu-Sărat (până la 16 martie 1950), Jilava și Gherla.

POSTELNICU, Sofia. Născută la 25 septembrie 1961, în comuna Popeni—Vaslui. Muncitoare la întreprinderea Autocamioane Brașov. A luat parte la revolta de la 15 noiembrie 1987, de la Brașov. Denunțată de maistrul Mircea Bogdan. Arestată în seara de 17 noiembrie 1987, când se întorsese de la muncă, în casa sa din Timișul de Jos, unde se aflau soțul și cei doi copii ai ei. Anchetată toată noaptea, la Miliția din Brașov, pentru a recunoaște că incendiasse perdelele de la Consiliul Județean de partid. A doua zi a fost trimisă, într-o dubă, la București, unde ancheta a continuat, cu presiuni și injurii, încă 2 săptămâni. Printre altele, anchetatorii s-au interesat și dacă nu cumva Sofia Postelnicu era rudă cu Tudor Postelnicu, ministrul de Interne. Condamnată și deportată.

POSTESCU, Constantin C. Născut în 1910. Prizonier în URSS. Amnistiat, a revenit în România, la 30 noiembrie 1955. La 1 decembrie a fost arestat și dus la Gherla, într-un grup de peste 100 de prizonieri amnistiați de sovietici și repatriați.

POSTEUCĂ, Adam (al lui Ilie). Din comuna Stănești—Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, în 1941.

POSTEUCĂ, Aurica (a lui Ștefan). Țărăncă din Stănești—Hliboca-Adâncata (Bucovina). Una dintre cele 154 de victime

ale represiunii sovietice din comună, din 1941, ale căror nume sunt înscrise pe troița comemorativă din comună.

POSTEUCĂ, Domnica (a lui Vichente). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, în 1941. A murit în Gulag, în condiții de exterminare.

POSTEUCĂ, Elena (a lui Grigore). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Victimă a represiunii sovietice din 1941.

POSTEUCĂ, Elena (a lui Ion). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, la 13 iunie 1941, în Kazakhstan. A murit în timpul deportării, în condiții de exterminare.

POSTEUCĂ, Elena (a lui Pavel). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, la 13 iunie 1941, în Kazakhstan.

POSTEUCĂ, Elena (a lui Silvestru). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Victimă a represiunii sovietice din 1941.

POSTEUCĂ, Elena (a lui Vichente). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, la 13 iunie 1941.

POSTEUCĂ, Elisaveta (a lui Pavel). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, la 13 iunie 1941, în Kazakhstan.

POSTEUCĂ, Eufrosina (a lui Filimon). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Victimă a represiunii sovietice din 1941.

POSTEUCĂ, Felicia (a lui Ion). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, în 1941.

POSTEUCĂ, Felix (al lui Felix). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Victimă a represiunii sovietice din 1941.

POSTEUCĂ, Gheorghe (al lui Artemie). Din Crasna — Storojinet (Bucovina). Deportat de sovietici. A dispărut fără urmă, în Gulag.

POSTEUCĂ, Gheorghe (al lui Vichente). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941.

POSTEUCĂ, Gheorghe (al lui Visarion). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941, în Siberia, unde a și murit, în condiții de exterminare.

POSTEUCĂ, Gheorghe I. Născut la 21 ianuarie 1904, în comuna Stănești — Hliboca — Storojinet (Bucovina de Nord). Refugiat, din cauza ocupației

sovietice, la Burdușeni-Fețești. Arestat și condamnat. A murit la 16 decembrie 1952, la Poarta Albă, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POSTEUCĂ, Haralambie. Născut la 12 februarie 1922, la Lunca (Bucovina de Nord). Refugiat, în urma ocupației sovietice, la Tomnatic — Timiș. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Bumbăcari, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951. Ulterior, s-a stabilit la Tomnatic (nr. 986).

POSTEUCĂ, Ilie (al lui Artemie). Din Crasna — Storojinet (Bucovina). Deportat de sovietici, în 1941.

POSTEUCĂ, Ilie (al lui Manole). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, în 1941.

POSTEUCĂ, Iremia (al lui Visarion). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, în 1941. A murit în condiții de exterminare.

POSTEUCĂ, Leon (al lui Visarion). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941, în Siberia, unde a și murit, în condiții de exterminare.

POSTEUCĂ, Leontina (a lui Ilie). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, în 1941.

POSTEUCĂ, Magdalena (a lui Gheorghe). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, la 13 iunie 1941, în Kazakhstan.

POSTEUCĂ, Maria (a lui Pavel). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, în 1941, în Kazakhstan.

POSTEUCĂ, Maria (a lui Profir). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, în 1941, în Kazakhstan.

POSTEUCĂ, Maria (a lui Sidor). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, în 1941, în Kazakhstan.

POSTEUCĂ, Minodora (a lui Ion). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, în 1941.

POSTEUCĂ, Paraschiva (a lui Mihai). Din comuna Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, la 13 iunie 1941.

POSTEUCĂ, Petru. Născut la 26 ianuarie 1949, la Garabați. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani, de la 18 ianuarie 1951.

Ulterior, s-a stabilit la Receaș — Timiș (nr. 1.297).

POSTEUCĂ, Petru (al lui Pavel). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941, în Kazakhstan.

POSTEUCĂ, Sidor (al lui Antip). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941. A murit în Siberia, în condiții de exterminare.

POSTEUCĂ, Teodor. Născut la 30 august 1950, la Garabați. Domiciliu obligatoriu, cu familia, în Bărăgan, 4 ani, de la 18 ianuarie 1951. Ulterior, s-a stabilit la Receaș — Timiș (nr. 743).

POSTEUCĂ, Trandafira (a lui Pavel). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, la 13 iunie 1941, în Kazakhstan.

POSTEUCĂ, Valeria. Născută la 8 februarie 1924, la Văculești — Dorohoi. Refugiată în Banat. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, la Bumbăcari, 4 ani, de la 18 iunie 1951. Ulterior, s-a stabilit la Tomnatic — Timiș (nr. 986).

POSTEUCĂ, Vasile. Din satul Puieni — Hliboca (Bucovina). Victimă a represiunii sovietice. Numele său este înscris, alături de cele ale altor 21 de victime, pe troița comemorativă din curtea bisericii din Puieni.

POSTEUCĂ, Vasile (al lui Ilie). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, în 1941.

POSTEUCĂ, Vichente (al lui Antip). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941, împreună cu familia.

POSTEUCĂ, Zamfira. Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, la 13 iunie 1941, în Kazakhstan.

POSTEUCĂ, Zamfira (a lui Ilie). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, în 1941.

POSTEUCĂ, Zinovia (a lui Gheorghe). Din Stănești — Hliboca (Bucovina). Deportată de sovietici, în 1941.

POSTICĂ, Andrei. Vezi Postică, Eufrosina S.

POSTICĂ, Andrei P. Vezi Postică, Pavel S.

POSTICĂ, Axenia. Vezi Postică, Ion G.

POSTICĂ, Daria F. Vezi Postică, Ion M.

POSTICĂ, Elena. Vezi Postică, Maria I.

POSTICĂ, Elena. Vezi Postică, Pavel S.

POSTICĂ, Elena I. Vezi Postică, Ion M.

POSTICĂ, Eufrosina S. Născută în 1923, în comuna Mereni — Anenii Noi (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Irkutsk, împreună cu fiul, Andrei (n. 1946).

POSTICĂ, Fiodor I. Vezi Postică, Ion G.

POSTICĂ, Fiodor P. Vezi Postică, Pavel S.

POSTICĂ, Grigore V. Născut în 1885, în comuna Pitușca — Călărași (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Zinaida (n. 1888) și fiica, Zinovia (n. 1932).

POSTICĂ, Iacob P. Din comuna Mereni — Anenii Noi (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și condamnat de sovietici, în 1945, la 20 de ani de muncă silnică. Numele i-a fost reabilitat în 1991.

POSTICĂ, Ioan P. Vezi Postică, Pavel S.

POSTICĂ, Ion G. Născut în 1907, în comuna Persecina — Orhei. Țăran înstărit. Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu soția, Axenia (n. 1912) și copiii, Vera (n. 1941) și Fiodor (n. 1947).

POSTICĂ, Ion M. Din comuna Ulmu — Ialoveni (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și condamnat de sovietici, în 1945. Mama lui, Daria (n. 1879), soția, Maria (n. 1916) și fiica, Elena (n. 1939) au fost deportate în 1945, în Omsk.

POSTICĂ, Leon C. Născut în 1901, la Chișinău — Basarabia. Membru al Garzii de Fier. Condamnat de sovietici, în 1941, la 8 ani de muncă silnică. Deportat la Krasnoiarsk.

POSTICĂ, Maria. Vezi Postică, Ion M.

POSTICĂ, Maria I. Născută în 1916, în comuna Ulmu — Ialoveni (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Tiumen, împreună cu fiica, Elena.

POSTICĂ, Maria P. Vezi Postică, Pavel S.

POSTICĂ, Natalia P. Vezi Postică, Pavel S.

POSTICĂ, Pavel S. Născut în 1915, în comuna Mereni — Anenii Noi (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat de sovietici, în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Elena (n. 1921) și copiii, Natalia (n. 1941), Maria (n. 1943), Ioan (n. 1945), Fiodor (n. 1946) și Andrei (n. 1949).

POSTICĂ, Vera I. Vezi Postică, Ion G.

POSTICĂ, Zinaida. Vezi Postică, Grigore V.

POSTICĂ, Zinovia Gr. Vezi Postică, Grigore V.

POSTOACĂ, Apostol (tatăl lui Postoacă, Florica). Țăran din Câmpulung-Muscel. L-a găzduit pe colonelul Gheorghe Arsenescu, după ce acesta nu a mai participat activ la rezistența anticomunistă. Arestat la 12 februarie 1960, în urma denunțului vecinului său, Croitoru. Torturat cu bestialitate la Securitatea Pitești și condamnat, prin sentința 107/11.02.1962, pentru “sabotaj” și “favorizarea infractorului”, în același lot cu fiica lui, Florica, și Gh. Arsenescu. Eliberat, prin grațiere, în 1964. A murit la scurt timp, din cauza torturilor pe care le îndurase.

POSTOACĂ, Elisabeta. Din Câmpulung-Muscel. Condamnată la 5 ani de închisoare, prin sentința 107/11.02.1962, semnată de locotenent-colonelul I. Brancovici, în lotul colonelului Gheorghe Arsenescu, conducător de partizani anticomuniști, care avea să fie executat.

POSTOACĂ, Florica (fiica lui Postoacă, Apostol). Din Câmpulung-Muscel. Arestată, din cauza denunțului vecinului Croitoru, la 1 februarie 1960, împreună cu colonelul Gheorghe Arsenescu, pe care îl găzduia de mai bine de un deceniu. Torturată la Securitatea Pitești și condamnată, prin sentința 107/11.02.1962, la 16 ani de închisoare. Eliberată, prin grațiere, în 1964.

POSTOACĂ, Ion. Condamnat prin sentința 107/11.02.1962, în lotul colonelului Gheorghe Arsenescu. Eliberat, prin grațiere, la 13 decembrie 1963.

POSTOACĂ, Maria N. Născută la 19 martie 1927, la Câmpulung-Muscel.

Domiciliată în str. Băloaica, nr. 4. Casnică, mamă a 2 copii. Condamnată, prin sentința 61/5.06.1958, la 7 ani de închisoare, pentru că îi dusese alimente unui unchi al său, care îi găzduia pe partizanii anticomuniști Ion Șerban și Ion Voica.

POSTOC, Nicolae. Din Galați. Condamnat.

POSTOLACHE. Cioban din fostul județ Covurlui. Ordonanța unui general, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Declarat “criminal de război” și condamnat împreună cu generalul pe care îl servise.

POSTOLACHE, Constantin. Preot ortodox din Tighina — Basarabia. Arestat de NKVD, în 1952 și condamnat la 10 ani de muncă silnică. Deportat în Siberia.

POSTOLACHE, Ion. Născut la 27 octombrie 1897, în comuna Răstoaca — Galați. Arestat în 1957, torturat la Securitatea Galați și condamnat, prin sentința 20/15.03.1958, la 8 ani de închisoare, pentru că îi îndemnase pe țărani să nu se înscrie în Gospodăria Agricolă Colectivă. Eliberat, prin grațiere, în 1964.

POSTOLACHE, Margareta-Maximilia. Născută la 10 martie 1931, în comuna Vultur — Vrancea. Călugărița la Mănăstirea Vladimirești. Arestată, anchetată la Securitatea Galați și condamnată în 1959, la 8 luni de închisoare.

POSTOLACHE, Neculai. Născut în 1910, la Țițești — Vrancea. Preot ortodox, paroh în comuna Sârbi — Vrancea. Arestat în 1949 și condamnat, prin sentința 663/1950 a Tribunalului Militar Constanța deplasat la Galați, la 5 ani de închisoare, pentru “uneltire”. Detenția la Galați și Capul Midia.

POSTOLACHE, Sofia. Muncitoare din Brașov. Arestată și condamnată, pentru participare la revolta de la 15 noiembrie 1987. Deportată cu domiciliu obligatoriu.

POSTOLACHE, Ștefan Gh. Născut la 7 ianuarie 1920, în comuna Bivol — Botoșani. Domiciliu obligatoriu, 1 an și 2 luni. Ulterior, s-a stabilit la Constanța (Aleea Lalelelor).

POSTOLACHE, Ștefan I. (tatăl lui Postolache, Ștefan Șt.). Fost șef de garnizoană legionară. Arestat, condamnat

și deținut mai mulți ani. Eliberat, prin grațiere, în 1963. După eliberare, a afirmat, de față cu mai multe persoane: “*Suntem cei mai vechi legionari din Moldova și nu ne vom schimba convingerile, fiindcă regimul se va prăbuși [...] comuniștii vor fi trași la răspundere*”. După aceste afirmații, a fost chemat la Securitate și avertizat.

POSTOLACHE, Ștefan Șt. (fiul lui Postolache, Ștefan I.). Legionar. Chemat la Securitate, la 23 martie 1963, și avertizat, pentru că adusese “injurii” la adresa conducerii comuniste. Cu toate amenințările, a afirmat, într-un grup mare de persoane, printre care se aflau și informatori ai Securității: “*Mi-am notat, într-un caiet, mai mulți membri de partid pe care, atunci când va veni timpul, am să-i spânzur*”.

POSTOLACHE, Titus D. Născut la 13 martie 1900, la Rădăuți. Arestat la 3 mai 1949, torturat la Securitate și condamnat, de Tribunalul Militar Iași, la 3 ani de închisoare, pentru “activitate intensă contra clasei muncitoare”. Detenția la Jilava, unde a murit la 2 decembrie 1950, în condiții de exterminare.

POSTOLACHE, Vasile V. Născut în 1935. Student la Institutul de Arte din Chișinău — Basarabia. Acuzat că făcuse parte din *Uniunea Democrată a Socialiștilor* și că propagase idei cu caracter antisovietic, în rândul studenților și intelectualilor din Chișinău. Condamnat în 1967, la 6 ani de muncă silnică, și deportat în regiunea Mordovia.

POSTOLACHI, Aculina. Vezi Postolachi, Ștefan I.

POSTOLACHI, Agafia. Vezi Postolachi, Efim V.

POSTOLACHI, Alexandru M. Născut în 1918, în comuna Stoicani — Soroca (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Altai, împreună cu soția, Nina (n. 1915) și fiul, Ion (n. 1938).

POSTOLACHI, Ana M. Vezi Postolachi, Maxim P.

POSTOLACHI, Andrei Gh. Născut în 1914, la Vatra — Chișinău (Basarabia). Acuzat de “naționalism” și deportat de sovietici, în 1949, în Tiumen, împreună cu soția, Elena (n. 1920) și copiii, Ștefan (n. 1941) și Liuba (n. 1947).

POSTOLACHI, Anisia. Vezi Postolachi, Maxim P.

POSTOLACHI, Anton D. Născut în 1896, în comuna Zăicana — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Iulița, și fiica, Liuba (n. 1933).

POSTOLACHI, Chiril V. Născut în 1908, la Molești — Ialoveni (Basarabia). Membru al Partidului Național Creștin. Condamnat de sovietici, în 1941, și deportat în Omsk, împreună cu soția, Iustina (n. 1910) și copiii, Simion (n. 1932), Ivan (n. 1936) și Vasilisa (n. 1940).

POSTOLACHI, Claudia I. Vezi Postolachi, Ion D.

POSTOLACHI, Constantin F. Născut în 1904, în comuna Rușeni — Edineț (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1948, pentru “colaboraționism”.

POSTOLACHI, Efim V. Născut în 1889, în comuna Corpaci — Edineț (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în regiunea Cita, împreună cu soția, Agafia (n. 1900) și copiii, Ivan (n. 1929) și Zinaida (n. 1938).

POSTOLACHI, Efimia I. Născută în 1884, la Climăuți — Dondușeni (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1951, în Tomsk, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu fiica ei, Valentina.

POSTOLACHI, Elena. Vezi Postolachi, Andrei Gh.

POSTOLACHI, Elena. Vezi Postolachi, Pantelei R.

POSTOLACHI, Eugen M. Vezi Postolachi, Maxim P.

POSTOLACHI, Eugenia I. Vezi Postolachi, Ion D.

POSTOLACHI, Eugenia V. Născută în 1929, în comuna Corpaci — Edineț (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Tomsk, împreună cu sora ei, Profira (n. 1935).

POSTOLACHI, Feodora. Vezi Postolachi, Timofte L.

POSTOLACHI, Feodosia. Vezi Postolachi, Ion D.

POSTOLACHI, Florin C. Născut la 25 iunie 1965, la Brașov. Lăcătuș la întreprinderea Autocamioane Brașov. Arestat la 16 noiembrie 1987, pentru

participare la revolu-
ta anticomunistă de
la 15 noiembrie,
în timpul căreia
strigase pe stradă:
“*Vrem pâine, vrem
căldură, vrem me-
dicamente, jos co-
munismul!*”. Arestat,

torturat în anchete, la Securitatea și Miliția
din Brașov, apoi trimis legat la București,
unde a fost anchetat în continuare. Bătut
de maiorul Voinea, locotenentul-major
Cozneau și plutonierul V. Vârtic. Împiedic-
at să doarmă, trei zile la rând. Anchetatorii
spuneau: “*Băi, sunteți cantități neglija-
bile, pot să fac ce vreau cu voi, nu știu
nimeni și nu va afla nimeni!*”. Eliberat
după câteva săptămâni (vezi și volumul
*O zi de toamnă, cândva... 15 noiembrie
1987, Brașov*, Fundația Academia Civică).

POSTOLACHI, Gheorghe. Vezi
Postolachi, Parascovia A.

POSTOLACHI, Gheorghe T. Născut
în 1880, la Pelinia — Râșcani (Basarabia).
Deportat de sovietici, în 1949, împreună
cu soția, Sofia.

POSTOLACHI, Ilie N. Vezi Postolachi,
Nicolae.

POSTOLACHI, Ion A. Născut în
1928, în comuna Zaicana — Criuleni
(Basarabia). Condamnat de sovietici,
în 1949, la 4 ani de muncă silnică.

POSTOLACHI, Ion Al. Vezi Postolachi,
Alexandru M.

POSTOLACHI, Ion D. Născut în
1900, în comuna Zaicana — Criuleni
(Basarabia). Deportat de sovietici, în
1949, în Tiumen, împreună cu soția,
Feodosia (n. 1908) și copiii, Eugenia (n.
1938), Claudia (n. 1941), Tamara (n.
1945) și Iulia (n. 1949).

POSTOLACHI, Iulia I. Vezi Postolachi,
Ion D.

POSTOLACHI, Iulița. Vezi Postolachi,
Anton D.

POSTOLACHI, Iustina. Vezi Postolachi,
Chiril V.

POSTOLACHI, Ivan C. Vezi Postolachi,
Chiril V.

POSTOLACHI, Ivan E. Vezi Postolachi,
Efim V.

POSTOLACHI, Lidia. Vezi Postolachi,
Parascovia A.

POSTOLACHI, Liuba A. Vezi
Postolachi, Andrei Gh.

POSTOLACHI, Liuba A. Vezi
Postolachi, Anton D.

POSTOLACHI, Maria. Vezi Postolachi,
Nicolae.

POSTOLACHI, Maxim P. Născut în
1895, în comuna Popencu — Râbnița
(Basarabia). Deportat de sovietici, împreună
cu soția, Anisia (n. 1890) și copiii, Vera,
Eugen și Ana.

POSTOLACHI, Nicolae. Născut în
1902, în comuna Ilenuța — Fălești (Basarabia).
Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan,
împreună cu soția, Maria (n. 1899) și fiul,
Ilie (n. 1939).

POSTOLACHI, Nina. Vezi Postolachi,
Alexandru M.

POSTOLACHI, Pantelei R. Născut
în 1908, în comuna Pelinia — Râșcani
(Basarabia). Deportat de sovietici, în
1949, împreună cu soția, Elena (n. 1908).

POSTOLACHI, Parascovia A. Născută
în 1899, în comuna Pelinia — Râșcani
(Basarabia). Deportată de sovietici, în
1949, împreună cu copiii, Lidia (n. 1938)
și Gheorghe (n. 1942).

POSTOLACHI, Procop Șt. Vezi
Postolachi, Ștefan I.

POSTOLACHI, Profira V. Vezi
Postolachi, Eugenia V.

POSTOLACHI, Simion C. Vezi
Postolachi, Chiril V.

POSTOLACHI, Sofia. Vezi Postolachi,
Gheorghe T.

POSTOLACHI, Ștefan A. Vezi
Postolachi, Andrei Gh.

POSTOLACHI, Ștefan I. Născut în
1886, în comuna Horodiște — Rezina
(Basarabia). Deportat de sovietici, în
Altai, împreună cu soția, Aculina (n.
1886) și fiii, Procop (n. 1926) și Tudor
(n. 1929).

POSTOLACHI, Tamara I. Vezi
Postolachi, Ion D.

POSTOLACHI, Timofte L. Născut
în 1877, în comuna Bravicea — Călărași
(Basarabia). Deportat de sovietici, în
1949, în Kurgan, împreună cu soția,
Feodora (n. 1877).

POSTOLACHI, Tudor Șt. Vezi Postolachi, Ștefan I.

POSTOLACHI, Valentina. Vezi Postolachi, Efimia I.

POSTOLACHI, Vasilisa C. Vezi Postolachi, Chiril V.

POSTOLACHI, Vera M. Vezi Postolachi, Maxim P.

POSTOLACHI, Zinaida E. Vezi Postolachi, Efim V.

POSTOVAN, Ecaterina G. Vezi Postovan, Gavril V.

POSTOVAN, Elena P. Vezi Postovan, Pavel S.

POSTOVAN, Eufrosina. Vezi Postovan, Pavel S.

POSTOVAN, Evdochia. Vezi Postovan, Gavril V.

POSTOVAN, Gavril V. Născut în 1899, la Coreștauți — Ocnița (Basarabia). Membru P.N.Ț. și fost primar al comunei. Ucis de sovietici, în 1941. Soția, Evdochia (n. 1885) și copiii, Petre (n. 1920), Nadejda (n. 1922), Ion (n. 1924), Maria (n. 1924), Ecaterina (n. 1926) și Vasile (n. 1928) au fost deportați tot în 1941, în Tiumen.

POSTOVAN, Grigore M. Născut în 1896, la Țarigrad — Drochia (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1950, la 7 ani de muncă silnică. Deportat în Siberia.

POSTOVAN, Ion G. Vezi Postovan, Gavril V.

POSTOVAN, Maria. Născută în 1860, la Coreștauți — Ocnița (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1949, în Tiumen. A murit în deportare.

POSTOVAN, Maria G. Vezi Postovan, Gavril V.

POSTOVAN, Mihai H. Născut în 1895, la Tighina — Basarabia. Condamnat de sovietici, la 8 ani de muncă silnică, pentru apartenența la o organizație sionistă “contrarevoluționară”.

POSTOVAN, Nadejda G. Vezi Postovan, Gavril V.

POSTOVAN, Pavel S. Născut în 1882, în comuna Drochia — Basarabia. Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Eufrosina (n. 1889) și fiica, Elena (n. 1929).

POSTOVAN, Petre G. Vezi Postovan, Gavril V.

POSTOVAN, Vasile G. Vezi Postovan, Gavril V.

POSTOVIC, Aurel. Vezi Postovic, Larisa Gh.

POSTOVIC, Eugen. Vezi Postovic, Larisa Gh.

POSTOVIC, Gheorghe P. Vezi Postovic, Piotr F.

POSTOVIC, Larisa Gh. Născută în 1912, la Dărcăuți — Soroca (Basarabia). Țaran înstărit. Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu copiii, Margarita (n. 1933), Eugen (n. 1937), Aurel (n. 1939), Petru (n. 1942) și Vasile (n. 1947).

POSTOVIC, Margarita. Vezi Postovic, Larisa Gh.

POSTOVIC, Mihai P. Vezi Postovic, Piotr F.

POSTOVIC, Moisei F. Născut în 1906, la Dărcăuți — Soroca (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1948, la 25 de ani de muncă silnică, pentru apartenența la organizația *Arcasii lui Ștefan*.

POSTOVIC, Petru. Vezi Postovic, Larisa Gh.

POSTOVIC, Piotr F. Născut în 1903, în Bălți — Basarabia. Țaran înstărit. Deportat de sovietici, în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Vera (n. 1903) și fiii, Gheorghe și Mihai.

POSTOVIC, Vasile. Vezi Postovic, Larisa Gh.

POSTOVIC, Vera. Vezi Postovic, Piotr F.

POSTOVOI, Alexandru F. Vezi Postovoi, Fiodor A.

POSTOVOI, Evdochia. Vezi Postovoi, Fiodor A.

POSTOVOI, Fiodor A. Născut în 1909, la Tighina — Basarabia. Acuzat de “colaboraționism” și deportat de sovietici, în 1949, în Tiumen, împreună cu soția, Evdochia (n. 1910) și copiii, Galina (n. 1935) și Alexandru (n. 1937).

POSTOVOI, Galina F. Vezi Postovoi, Fiodor A.

POSTU, Alexandru Gh. Vezi Postu, Gheorghe A.

POSTU, Anastasia S. Vezi Postu, Sevastin C.

POSTU, Eufrosina. Vezi Postu, Haralambie A.

POSTU, Eufrosina. Vezi Postu, Sevastin C.

POSTU, Gheorghe A. Născut în 1871, în comuna Boldurești — Nisporeni (Basarabia). Membru P.N.L. Condamnat de sovietici, în 1941. Soția, Melania (n. 1900) și copiii, Gheorghe, Maria și Alexandru, i-au fost deportați, în același an, în Kazakhstan.

POSTU, Gheorghe Gh. Vezi Postu, Gheorghe A.

POSTU, Grigore N. Născut în 1912, la Nisporeni — Basarabia. Acuzat de "colaboraționism" și condamnat de sovietici, în 1950.

POSTU, Haralambie A. Născut în 1882, în comuna Boldurești — Nisporeni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Eufrosina (n. 1886) și nora, Maria (n. 1928).

POSTU, Ion V. Născut în 1899, în comuna Boldurești — Nisporeni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Siberia, împreună cu soția, Irina (n. 1911) și fiica, Liuba (n. 1937).

POSTU, Irina. Vezi Postu, Ion V.

POSTU, Liuba I. Vezi Postu, Ion V.

POSTU, Maria. Vezi Postu, Haralambie A.

POSTU, Maria Gh. Vezi Postu, Gheorghe A.

POSTU, Melania. Vezi Postu, Gheorghe A.

POSTU, Nichifor M. Născut în 1883, în comuna Nisporeni — Basarabia. Membru P.N.L. Fost primar al comunei. Condamnat de sovietici, în 1941.

POSTU, Sevastin C. Născut în 1901, la Cârpești — Cantemir (Basarabia). Țăran înstărit. Deportat de sovietici, împreună cu soția, Eufrosina (n. 1900) și fiica, Anastasia (n. 1938).

POSZMAYER, Barbara. Născută la 7 iulie 1926, la Simand. Deportată de sovietici, la 14 ianuarie 1945, la muncă forțată. A revenit la 18 iulie 1948. Stabilită la Timișoara.

POSZMAYER, Josef. Născut la 24 martie 1918, la Simand. Arestat de N.K.V.D., în ianuarie 1945, și deportat la muncă forțată. A revenit din URSS la 18 iulie 1948.

POȘA, Chirila M. Născută la 29 februarie 1924, în comuna Penea — Alba.

Condamnată la 2 ani de închisoare. Stabilită la Constanța (str. Stejarului, nr. 1).

POȘATA, Nicolae. Din comuna Testemelu — Tulcea. Arestat în 1948 și condamnat, prin sentința 66/12.02.1949 a Tribunalului Militar Constanța, la 2 ani de închisoare.

POȘIRCĂ, Smaranda. Din Dobrogea. Domiciliu obligatoriu.

POȘIRCĂ, Traian C. Născut la 21 octombrie 1915, în comuna Olteni — Constanța. Condamnat, de Tribunalul Militar Constanța, la 3 ani de închisoare.

POȘTALIU, Viorica. Născută la 25 mai 1947, în comuna Becicherecul Mic — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărgan, la Movila Gâldăului, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POȘTARI, Grigore-Dumitru. Născut în 1916, în comuna Ceahor — Hliboca (Bucovina). Victimă a represiunii sovietice, în 1944. Numele său este înscris printre cele ale celor 51 de victime de pe troița din cimitirul comunei.

POȘTARIUC, Ion (al lui Gavril). Născut în 1914, în comuna Ceahor — Hliboca (Bucovina). Exterminat de sovietici, în 1944.

POȘTARIUC, Lazăr (al lui Tănase). Născut în 1901, în comuna Ceahor — Hliboca (Bucovina). Exterminat de sovietici, în 1941.

POȘTARIUC, Nicolae (al lui Grigore). Născut în 1901, în comuna Ceahor — Hliboca (Bucovina). Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941. A murit în 1942, în condiții de exterminare.

POȘTARU, Aculina. Născută la 24 septembrie 1921, la Hotin. Refugiată în Banat. Domiciliu obligatoriu în Bărgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

POȘTARU, Elena. Vezi Poștaru, Vasile F.

POȘTARU, Elena V. Vezi Poștaru, Vasile F.

POȘTARU, Gheorghe V. Vezi Poștaru, Vasile F.

POȘTARU, Grigore V. Vezi Poștaru, Vasile F.

POȘTARU, Ion V. Vezi Poștaru, Vasile F.

POȘTARU, Maria V. Vezi Poștaru, Vasile F.

POȘTARU, Mihai. Născut la 11 octombrie 1946, la Stamura Germană. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, 4 ani și o lună, de la 18 iunie 1951.

POȘTARU, Varvara. Vezi Poștaru, Vasile F.

POTĂRĂR, Vasile F. Născut în 1889, în satul Iepureni — Cantemir (Basarabia). Membru P.N.Ț. Condamnat de sovietici, în 1941, și deportat la Sverdlovsk. Soția, Varvara (n. 1893), copiii, Ion (n. 1920), Grigore (n. 1924), Gheorghe (n. 1926), Elena (n. 1934), Maria (n. 1934) și nora, Elena (n. 1920) au fost deportați în 1941, în Kazakhstan.

POTĂRĂR, Maria M. Născută în 1884, în comuna Alexeeva — Florești (Basarabia). Victimă a represiunii sovietice, în 1949.

POTĂRĂR, Ana. Vezi Potăpăii, Nicolae C.

POTĂRĂR, Anatol Gh. Vezi Potăpăii, Gheorghe C.

POTĂRĂR, Ecaterina I. Născută în 1923, în comuna Vasileuți — Râșcani (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1951, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu fiica, Maria (n. 1941).

POTĂRĂR, Evdochia. Vezi Potăpăii, Gheorghe C.

POTĂRĂR, Gheorghe C. Născut în 1925, în comuna Vasileuți — Râșcani (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Tiumen, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu soția, Evdochia (n. 1926) și fiul, Anatol (n. 1944).

POTĂRĂR, Maria. Vezi Potăpăii, Ecaterina I.

POTĂRĂR, Nicolae C. Născut în 1906, în comuna Vasileuți — Râșcani (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Kurgan, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu soția, Ana (n. 1906).

POTĂRĂR, Aculina. Vezi Potăpăii, Fiodor N.

POTĂRĂR, Aleutina. Vezi Potăpăii, Fiodor N.

POTĂRĂR, Fiodor N. Născut în 1896, în comuna Dobrogea Veche — Sângerei

(Basarabia). Țăran înstărit. Victimă a represiunii sovietice, împreună cu mama, Aleutina (n. 1864), soția, Aculina (n. 1901) și fiul, Gordei.

POTĂRĂR, Gordei F. Vezi Potăpăii, Fiodor N.

POTĂRĂR, Dumitru V. Născut la 2 noiembrie 1929, la Săucești-Buciu — Bacău. Domiciliat în comuna Mircea-Vodă — Constanța. Domiciliu obligatoriu, 2 ani și 5 luni.

POTĂRĂR, Dumitru M. Născut în 1919, în comuna Corbu — Dondușeni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Tiumen, împreună cu soția, Olga, și fiul, Nicolae (n. 1935).

POTĂRĂR, Feodora P. Născută în 1898, în comuna Bestemac — Leova (Basarabia). Deportată de sovietici, la Ulan-Uda, în R.A.S.S. Bureat-Mongolă, împreună cu fiul, Vasile.

POTĂRĂR, Mihai. Muncitor C.F.R. Membru al *Mișcării de Rezistență a Tineretului Român*, conduse de Ion Renescu. Arestat în noiembrie 1949, de Securitatea Iași, torturat de Lică Kaufman și colonelul Pandele și condamnat, prin sentința 932/5.08.1951 a Tribunalului Militar Iași, semnată de maiorul Gavrilas, fost muncitor la Atelierele C.F.R. Pașcani, la 2 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Gherla.

POTĂRĂR, Nicolae D. Vezi Potăpăii, Dumitru M.

POTĂRĂR, Olga. Vezi Potăpăii, Dumitru M.

POTĂRĂR, Timofei. Născut în 1895, în comuna Bestemac — Leova (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1948.

POTĂRĂR, Vasile. Vezi Potăpăii, Feodora P.

POTĂRĂR, Constantin N. (frate cu Potăpăii, Eugen N. și Virgil N.). Născut la 5 octombrie 1893, în comuna Plenita — Dolj. Domiciliat în Craiova (str. Lascăr Catargiu, nr. 23). A luptat în Primul Război Mondial, cu gradul de căpitan în rezervă. Avocat și judecător la Tribunalul Dolj. Moșier. Membru în conducerea P.N.Ț. Dolj, până în 1938. Primar al Craiovei (1930-33). Arestat, după o percheziție făcută la locuința lui, la 17 martie 1949, pentru că i se găsiseră în bibliotecă:

volumul *Pe marginea prăpastiei* (despre rebeliunea legionară de la 21-23 ianuarie 1941), Enciclopedia României (4 vol.), plus tablele cu membri P.N.Ț., cu abonați ai ziarelor *Izbânda* și *Dreptatea* (din perioada 1931-33) și listele cu alegătorii pentru Senat, din 1931. I se mai gărise și un încărcător rămas de la ofițerul sovietic care fusese încartiruit în casa lui. Percheziția nu fusese, desigur, decât un pretext pentru a-l aresta. Anchetat de căpitanul Gheorghe Fracase și condamnat, prin sentința semnată de colonelul-magistrat Marin Gheorghiescu, la 1 an de închisoare, pentru “deținere de înscrisuri și publicații interzise”.

POTÂRCĂ, Domnica (soția lui Potârcă, Eugen N.). Arestată în noaptea de 14 spre 15 aprilie 1952 și condamnată la 2 ani de închisoare. Detenția la Ghencea, Mislea ș.a.

POTÂRCĂ, Dorina (soția lui Potârcă, Virgil N. și mama lui Potârcă, Virgil V.). Născută la 6 iulie 1907, la București, ca fiică a avocatului Nicolae Marinescu. Profesoară de limba franceză la Liceul *Sf. Sava* din București și apoi la Tulcea (după 1944). Măritată, prima oară, cu dr. P. Gotcu, medicul din copilărie al M. S. Regelui Mihai I, și a doua oară, cu Virgil Potârcă, ministru în guvernele Vaida-Voevod, Maniu, Mironescu și Goga, arestat și întemnițat la Sighet, unde a și murit, în 1954. Arestată la 15 aprilie 1951, în lotul soțiilor de foști demnitari, deși divorțase, între timp, de Virgil Potârcă, pentru a putea să-și crească copiii. Condamnată, administrativ, la 2 ani de închisoare. Detenția la Ghencea (București), Pipera, Popești-Leordeni și Dumbrăveni. Eliberată la 19 aprilie 1954. Nu i s-a permis să revină la catedră și a lucrat ca muncitoare vopsitoare și casieră la *Aprozar*. În 1957 a fost reprimată în învățământ și a predat în cartiere periferice ale Bucureștiului și în comuna 30 Decembrie. A murit la 1 octombrie 1997.

Virgil N. și mama lui Potârcă, Virgil V.). Născută la 6 iulie 1907, la București, ca fiică a avocatului Nicolae Marinescu. Profesoară de limba franceză la Liceul *Sf. Sava* din București și apoi la Tulcea (după 1944).

POTÂRCĂ, Eugen N. (frate cu Potârcă, Constantin N. și Virgil N.). Avocat din Craiova. Membru P.N.Ț. și prefect de Dolj. Deputat P.N.Ț., domiciliat în București (str. Nicos Belloianis, nr. 5). Arestat la 25 august 1952 și condamnat administrativ. Detenția la Galeș și Peninsula, de unde a fost eliberat, la 22 mai 1954.

POTÂRCĂ, Ion. Țăran arestat în 1959. A murit la închisoarea Botoșani.

POTÂRCĂ, Virgil N. (frate cu Potârcă, Constantin N. și Eugen N. și tatăl lui Potârcă, Virgil V.). Născut la 17 iulie 1888, la Plenița — Dolj. Avocat. Licențiat al Facultății de Litere din Paris. Membru P.N.Ț. Președintele Uniunii Camerelor Agricole din România. Deputat sau senator în toate legislaturile interbelice (1920-1938). Ministru-subsecretar de stat la Agricultură

și Domenii (10 noiembrie 1928 — 10 octombrie 1930, în guvernul Iuliu Maniu), Ministrul Justiției și ministru ad-interim la Agricultură și Domenii (6 iunie — 10 septembrie 1932) și Ministrul Lucrărilor Publice și Comunicațiilor (19 decembrie 1937 — 9 februarie 1938). Arestat în 1949. Rearestat la 5 mai 1950, în “lotul demnitarilor” și dus, fără să fie judecat, la închisoarea Sighet, unde a fost izolat în celula 52, până când a murit, la 6 iunie 1954. Trupul neînsuflăit i-a fost aruncat într-o groapă comună din Cimitirul Săracilor din Sighet.

POTÂRCĂ, Virgil V. (fiul lui Potârcă, Virgil N.). Arestat și condamnat la 3 ani de închisoare, fiind acuzat că ar fi spus cuiva că și-ar fi dorit să plece în străinătate.

POTCOAVĂ, Florin. Membru al grupului de rezistență anticomunistă creat în 1948, în jurul colonelului Gheorghe Arsenescu, împreună cu colonelul Gheorghe Duțescu, Radu Rosetti ș.a. Arestat în 1949.

POTCOAVĂ, Ion. Condamnat în 1950. Detenția la Gherla, unde a trecut prin *reeducare*, fiind bătut și batjocorit de Alexandru (Țănu) Popa, Mihai Livinschi,

Ion Stoian ș.a., în camerele de izolare de la etajul al III-lea. Fiind într-o stare gravă, a fost dus la infirmerie, unde a fost tratat de doctorul Viorel Bărbosu.

POTCOLINA, Elena. Din comuna Proboțești — Herța. Deportată de sovietici, în 1944, la muncă forțată, în mine de cărbuni.

POTCOVARU, Aurelia. Din Roman. Condamnată în 1951.

POTEANCO, Alexandra A. Din Bălți — Basarabia. Condamnată de sovietici, în 1946, la 10 ani de muncă silnică, pentru motive politice.

POTECOSU (sau PATECAȘU), Maria. Arestată. Detenția la Râmnicu-Sărat (până la 16 martie 1950) ș.a.

POTEL, G. D. Din comuna Budineț — Storojineț (Bucovina). Una dintre cele 77 de victime ale represiunii sovietice din comună, ale căror nume sunt înscrise pe troița comemorativă din comună.

POTENZ, Michael. Din Voiteni — Timiș. Domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, de la 18 iunie 1951. A murit în deportare, în condiții de exterminare.

POTERAȘ, Toader. Născut în 1926. Student la Drept. Condamnat în 1954. Detenția la Văcărești (1955-56). Fiind grav bolnav, a murit la închisoare, la 12 august 1957.

POTERAȘIU, Nicolae V. Născut la 17 iunie 1933, în Cadrilater. Domiciliat la Constanța (str. Violetelor, nr. 3). Condamnat. Detenția la Canal și Gherla, 5 ani și 3 luni.

POTERAȘU-RĂDUCANU. Căpitan condamnat. Detenția la Jilava și Aiud.

POTIER (sau POITER). Tânăr șvab din Banat. A încercat, împreună cu un prieten, să fugă de pe un vas de călători, în dreptul Porților de Fier, pentru a părăsi țara. Prietenul lui l-a atacat pe un grănicer, pentru a-l dezarma, dar a fost împușcat mortal. Potier a fost arestat, condamnat la moarte și ținut în izolare, la Jilava. După comutarea pedepsei în muncă silnică pe viață, a fost deținut la Jilava, Gherla ș.a.

POTLOG, Anghelachi C. Vezi Potlog, Constantin F.

POTLOG, Constantin F. Născut în 1887, în comuna Bălănești — Nisporeni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, în Irkutsk, împreună cu soția, Maria (n. 1888) și copiii, Dumitru (n. 1930) și Anghelachi (n. 1934).

POTLOG, Constantin M. Vezi Potlog, Miron C.

POTLOG, Dumitru C. Vezi Potlog, Constantin F.

POTLOG, Ecaterina M. Vezi Potlog, Miron C.

POTLOG, Elena M. Vezi Potlog, Miron C.

POTLOG, Maria. Vezi Potlog, Constantin F.

POTLOG, Miron C. Născut în 1900, la Bărboieni — Nisporeni (Basarabia). Membru P.N.Ț. Condamnat de sovietici, în 1941. Soția, Varvara (n. 1895) și copiii, Elena (n. 1929), Ecaterina (n. 1931) și Constantin (n. 1933) au fost deportați, în 1941, în Kazakhstan.

POTLOG, Varvara. Vezi Potlog, Miron C.

POTLOGA, Nicolae N. Născut în 1890, la Selemet — Cișmilia (Basarabia). Condamnat de sovietici, în 1946, la 6 ani de muncă silnică.

POTLOGEANU, Lascăr M. Născut la 8 iulie 1885. Țăran din Gura de Jos — Argeș. Condamnat în 1952. A murit la 6 decembrie 1953, în lagărul de la Poarta Albă, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

POTLOGEANU, Victorița. Din Oradea. Condamnată de Tribunalul Militar Cluj, la 5 ani de închisoare. Detenția la Jilava, Mislea ș.a.

POTMISCHIL, Johann. Născut în 1905, la Reșița. Deportat în URSS, în 1945, la muncă forțată. A murit acolo, în condiții de exterminare.

POTOC, Gheorghe. Baptist. Condamnat în 1951. Detenția la Jilava și Gherla.

POTOL, Nicolae. Născut în 1925. Rus originar din regiunea Novosibirsk. Domiciliat în Bălți (Basarabia). Ajustor la depoul stației C.F.R. Bălți — Nord. Membru activ, după 1944, al *Uniunii Democratice a Libertății*, care avea ca obiective înlăturarea stăpânirii sovietice

și instaurarea în Basarabia a unui regim democratic, bazat pe proprietatea privată. După ce organizația a fost infiltrată cu agenți N.K.V.D., au început arestările (la 15 octombrie 1951). La proces au fost 23 de inculpați, dintre care cei mai mulți erau moldoveni. Nicolae Potol a fost condamnat la moarte, prin sentința pronunțată la 19 martie 1952. La 12 iulie 1952, pedeapsa i-a fost comutată în muncă silnică pe viață. Deportat în Siberia.

POTOLEA, Alexandra A. Vezi Potolea, Andrei.

POTOLEA, Andrei. Născut în 1890, la Chițcani — Slobozia (Basarabia). Acuzat de “colaboraționism” și deportat de sovietici, la 6 iulie 1949, în regiunea Tiumen, împreună cu soția, Marfa (născută în 1898) și copiii, Ion (n. 1932), Andrei (n. 1934), Alexandra (n. 1936) și Parascovia (n. 1939).

POTOLEA, Andrei A. Vezi Potolea, Andrei.

POTOLEA, Gheorghe. Din Banat. Arestat în 1948.

POTOLEA, Ion A. Vezi Potolea, Andrei.

POTOLEA, Marfa. Vezi Potolea, Andrei.

POTOLEA, Parascovia A. Vezi Potolea, Andrei.

POTOPEANU, Gheorghe. Născut la 15 aprilie 1889, la Târgoviște. Absolvent al Școlii Militare de Artilerie, Geniu și Marină (1910). Ofițer. A luat parte la campania din Bulgaria (1913) și la Primul Război Mondial, la încheierea căruia avea gradul de maior. Între 1919 și 1921 a urmat Școala Superioară de Război de la Paris. Atașat militar al României, în Franța și Belgia (1935-38). Ministru al Economiei Naționale (1941). General de divizie (1942), comandant al Corpului 7 Armată (1944) și șef al administrației românești din Transnistria (februarie-martie 1944). La 23 august 1944, a fost numit Ministru al Economiei și Finanțelor. În același an, la 11 octombrie,

a apărut pe lista “criminalilor de război” și și-a dat demisia, pentru a nu crea dificultăți guvernului. La 14 octombrie 1944, a fost arestat de Curtea Marțială a Capitalei. Pentru că, timp de 90 de zile, generalul Potopeanu nu fusese anchetat, prim-ministrul Constantin Sănătescu a intervenit, la 16 ianuarie 1945, pe lângă Comisia Aliată de Control, pentru eliberarea lui. La 7 februarie 1945, lui Gh. Potopeanu i s-a fixat arest la domiciliu, iar la 9 aprilie a fost arestat. Eliberat la 31 august 1945, concluzionându-se că “nu se află întrunite elementele vreuneia din infracțiunile prevăzute și calificate drept crime de dezastrul țării și crime de război”. Rearestat la 21 august 1948, de la domiciliul său din str. dr. Lister, nr. 5. Condamnat, prin decizia 123/1949, la 5 ani de închisoare, pentru “participare la crime împotriva păcii”. Detenția la Jilava și Aiud, de unde a fost eliberat la 19 august 1953. Arestat din nou, la 16 ianuarie 1957, anchetat jumătate de an și condamnat, prin sentința 180/22.07.1957 a Tribunalului Militar București, la 15 ani de închisoare, pentru “spionaj” și “înaltă trădare”. Detenția la M.A.I., Jilava, Pitești (din februarie 1959), Dej (1960) și Gherla (din martie 1962), de unde a fost eliberat, prin grațiere, la 19 decembrie 1963. A murit în 1966, în București, din cauza regimului de exterminare din închisori (pentru detalii, vezi dr. Alesandru Duțu, Florica Dobre, *Drama generalilor români*, Ed. Enciclopedică, București, 1997).

POTOPEANU, Petre. Membru P.N.Ț. Condamnat în 1950, de Tribunalul Militar Cluj, pentru că sprijinise organizația anticomunistă a dr. Iosif Capotă.

POTOPEANU, Romulus. Din București. Condamnat, prin decizia M.A.I. 446/27.09.1951, la 24 de luni de muncă forțată.

POTORAC, Vasile C. Născut la 16 ianuarie 1890, la Gârceni — Vaslui. Fost ajutor de comisar de poliție, la Satu-Mare și Lugoj. Domiciliat la Satu-Mare (str. Petru Maior, nr. 18). Arestat și condamnat, în 1954, la 10 ani de închisoare. Detenția la Jilava și Gherla

(de la 15 februarie 1960), unde a și murit, la 9 iulie 1960.

POTOROACĂ, Emil. Subofiter rănit la 8 noiembrie 1945, în timpul manifestației regaliste din Piața Palatului. Transportat la Spitalul Brâncovenesc.

POTOROACĂ, Feodora I. Născută în 1929, la Chișinău — Basarabia. Deportată de sovietici, în 1949, în Tiumen.

POTOROACĂ, Ioan M. Născut la 1 ianuarie 1896, în comuna Lețcani — Iași. Țăran arestat la 3 octombrie 1958, torturat la Securitatea Iași și condamnat, prin sentința 805/30.12.1958 a Tribunalului Militar Iași, la 10 ani de muncă silnică, fiind acuzat că îi îndemnase pe țărani să nu se înscrie în colectiva agricolă și criticate regimul comunist, anunțându-i iminentă dispariție. A murit la 22 iulie 1961, la închisoarea Botoșani, din cauza regimului de exterminare din închisori.

POTOSCHI, Eduard C. Arestat în iunie 1946 și implicat în procesul *Sumanelor Negre*, de la 18-19 noiembrie 1946. Condamnat pentru “complicitate la păstrarea fără autorizație de armament și exploziv”. Deținut 5 ani, 7 luni și 14 zile. După eliberare, a reușit să plece din țară și să se stabilească în Germania Federală.

POTOȚCHI, Eufrosina. Vezi Potoțchi, Ion V.

POTOȚCHI, Evdochia. Vezi Potoțchi, Victor V.

POTOȚCHI, Ion V. Născut în 1919, în comuna Peciste — Rezina (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu soția, Eufrosina, și fiica, Maria (n. 1948).

POTOȚCHI, Lidia V. Vezi Potoțchi, Victor V.

POTOȚCHI, Maria I. Vezi Potoțchi, Ion V.

POTOȚCHI, Victor V. Născut în 1922, în comuna Peciste — Rezina (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1949, împreună cu soția, Evdochia (n. 1928) și fiica, Lidia (n. 1945).

POTRA, Aurel Gh. Născut la 22 iunie 1922, în comuna Secuiu — Cluj. Membru al organizației anticomuniste *Cruce și Spadă*, inițiate de Gheorghe Gheorghiu-Mărășești, în toamna lui 1948. În casa

lui Potra a avut loc o ședință a organizației, în cadrul căreia s-a hotărât incendierea depozitului de cereale de la Zam-Sâncrai — Cluj. După ce i-au imobilizat pe paznicii depozitului, în noaptea de 10 octombrie 1948, Aurel Potra le-a dat partizanilor explozibilul și materialul incendiar necesare pentru ceea ce își propuseseră. La 26 februarie 1949, a participat la o ședință la București, iar la jumătatea lui martie 1949 a mers, împreună cu ceilalți, pe muntele Horaia, unde și-au construit un adăpost. La 9 aprilie au ținut o ședință la *Tufele Morlaca*, de lângă vârful Hagău, și au depus jurământ pe drapelul organizației. În seara de 4 aprilie 1949, unul dintre partizani, Ion Torcea, nesupunându-se unei somații, fusese împușcat, la Huedin. În seara de 11 spre 12 aprilie 1949, Aurel Potra a fost arestat, împreună cu alți membri ai organizației. Torturat cu bestialitate la Securitatea Cluj, de o echipă condusă de colonelul Mihai Patriciu (fost Goldstein). Condamnat, prin sentința 1.545/23.09.1949 a Tribunalului Militar Cluj, la 20 de ani de închisoare. Cu toate acestea, a fost împușcat la 7 octombrie 1949, la Zam-Săcuieni, din ordinul colonelului Mihail Patriciu.

POTRA, Cornelia. Condamnată în 1950. Detenția la Jilava și Mislea, 5 ani.

POTRA, Ion. Din comuna Bologa. Membru al organizației anticomuniste *Cruce și Spadă*, conduse de Gheorghe Gheorghiu-Mărășești. Condamnat în toamna lui 1949.

POTRA, Octavian. Tânăr condamnat în 1949, pentru “activitate legionară”. Detenția la Jilava și Gherla, unde a trecut prin *reeducare*, fiind torturat, în martie 1951, de Ion Stoian. În camera 99, a încercat să se sinucidă, tăindu-și venele de la o mână, cu mânerul ascuțit al unei linguri. Nu a reușit și a fost pedepsit, împreună cu Ovidiu Munteanu. În urma încercării lui, toate lingurile metalice din camerele în care avea loc *reeducarea* au fost înlocuite cu linguri de lemn. Nemaisuportând torturile, a acceptat să-și facă *autodemascarea*, în iunie 1951, în fața lui Țănu Popa. A fost trimis la muncă

fortată, la Peninsula, în grupul *reeducărilor* conduși de Ion Cerbu, Sebeșan, Voin ș.a. A făcut parte din Brigăzile 13-14. Transferat la 19 iulie 1953.

POTRA, Valer. Inspector-general la Ministerul de Finanțe. Arestat de Securitatea Iași, a intrat în conflict cu comandantul. Primind ordin să-l elibereze, acesta l-a pus pe frizerul securității, de etnie țigănească, Mîrcea Opaiț, să-i taie gâtul lui Potra. Crima a fost mărturisită de Opaiț în 1958, în orezăria de la Răchitoasa, unde se afla trimis cu domiciliu obligatoriu, și confirmată de Stanciu, medicul-chirurg al închisorii de la Iași, care îi făcuse autopsia lui Valer Potra și constatase că îi fusese tăiat gâtul cu un brici, până la os.

POTRICALĂ. Arhitect condamnat în 1949. Detenția în lagărul de muncă forțată de la Km. 4 — Cernavodă (1950).

POTUR, Constantin. Din Prajila — Florești (Basarabia). Condamnat politic.

POTUR, Ion M. Născut în 1891, în comuna Prajila — Florești (Basarabia). Deportat de sovietici, la 6 iulie 1949, în Kurgan, împreună cu soția, Maria (n. 1896).

POTUR, Maria. Vezi Potur, Ion M.

POTVAIN. De origine franceză. Colonel de jandarmi la Oradea. Arestat în septembrie 1949 și anchetat la M.A.I., unde s-a sinucis, după 4 zile, spânzurându-se în celula 39.

POȚA, Mena. Născută la 7 noiembrie 1931, în Banat. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, din 1951. Stabilită la Jimbolia.

POVARCIUC, Alexandra. Vezi Povarciuc, Ion S.

POVARCIUC, Daria. Vezi Povarciuc, Semion E.

POVARCIUC, Gheorghe I. Vezi Povarciuc, Ion S.

POVARCIUC, Ion S. Născut în 1930. Deportat de sovietici, în 1951, în Tomsk, din motive religioase, împreună cu soția, Alexandra (n. 1931) și fiul, Gheorghe (n. 1949).

POVARCIUC, Semion E. Născut în 1891, în comuna Corjeuți — Briceni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1951,

în Tomsk, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu soția, Daria (n. 1898).

POVEREJAN, Vasile. Condamnat în 1950, de Tribunalul Militar Timișoara. Detenția la Canal și mina de plumb de la Baia Sprie (după 1953).

POVOROZNIC, Ion (al lui Nicolae). Din comuna Crasna — Storjineț (Bucovina). Deportat de sovietici, împreună cu soția, Varvara. Au dispărut în Gulag. Numele lor se afla printre ale celor 274 de victime ale represiunii sovietice din comună, înscrise pe troița comemorativă.

POVOROZNIC, Varvara (a lui Nicolae). Vezi Povoroznic, Ion (al lui Nicolae).

POZDÂRCĂ, Elena Gh. Vezi Pozdărcă, Gheorghe A.

POZDÂRCĂ, Gheorghe A. Născut în 1888, la Chișinău — Basarabia. Condamnat de sovietici, după 1944, la 10 ani de muncă silnică. A murit în Gulag, în condiții de exterminare. Soția lui, Maria, și copiii, Vasile, Pantelei, Xenia, Elena și Valentin au fost deportați în 1949, la Kemerovo.

POZDÂRCĂ, Maria A. Vezi Pozdărcă, Gheorghe A.

POZDÂRCĂ, Pantelei Gh. Vezi Pozdărcă, Gheorghe A.

POZDÂRCĂ, Simion P. Născut în 1914, la Chișinău — Basarabia. Acuzat că ar fi înființat o organizație antisovietică. Condamnat în 1951, la 25 de ani de muncă silnică.

POZDÂRCĂ, Timofei. Țăran din comuna Băcioi — raion Ialoveni (Basarabia). Arestat de N.K.V.D., la 6 iulie 1949, condamnat și deportat în Siberia, în lagărul de muncă forțată de la Djezkazan. Eliberat, prin amnistiere, în 1956.

POZDÂRCĂ, Valentin Gh. Vezi Pozdărcă, Gheorghe A.

POZDÂRCĂ, Vasile Gh. Vezi Pozdărcă, Gheorghe A.

POZDÂRCĂ, Xenia Gh. Vezi Pozdărcă, Gheorghe A.

POZNAVĂ, Gheorghe V. Născut la 15 aprilie 1905, în Bulgaria. Stabilit, prin colonizare, în comuna Nalbant — Tulcea. Arestat la 13 martie 1952 și condamnat la 23 de ani de muncă silnică, într-un lot al partizanilor anticomuniști

din Dobrogea. Detenția la Aiud, unde a murit la 23 aprilie 1959, în condiții de exterminare.

POZNEACOV, Evghenia M. Vezi Pozneacov, Mihai A.

POZNEACOV, Fecla. Vezi Pozneacov, Mihai A.

POZNEACOV, Iliana M. Vezi Pozneacov, Mihai A.

POZNEACOV, Liubov M. Vezi Pozneacov, Mihai A.

POZNEACOV, Mihai A. Născut în 1890, în comuna Bulboaca — Anenii Noi (Basarabia). Fost primar. Arestat de sovietici, în 1941, și deportat în Omsk. Numele i-a fost reabilitat în 1990. Împreună cu el au fost deportate soția lui, Fecla (n. 1895) și fiicele, Evghenia (n. 1923), Iliana (n. 1928), Vera (n. 1932) și Liubov (n. 1936).

POZNEACOV, Vera M. Vezi Pozneacov, Mihai A.

POZSONY, Francisc. Din județul Neamț. Condamnat.

PÖSCHL, Josef. Născut în 1902, la Bacova — Timiș (lângă Timișoara). Deportat de sovietici, în 1945. A murit în URSS, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PÖTÖK, Iosif. Condamnat în 1949. Detenția la Gherla, Baia Sprie ș.a.

PRAC, Fredi. Arestat și condamnat. Detenția la Gherla (1949) și minele de plumb de la Cavnic.

PRACK, Alfred C. Născut în 1932, la Timișoara. Sas. În 1951, a intrat la Institutul de Educație Fizică din București. Arestat și anchetat la Timișoara, pentru apartenență la o organizație anticomunistă din Banat, care avea legături cu partizanii din munți. Condamnat la 18 ani de închisoare. După eliberare, a plecat din țară.

PRAGAI, Gheorghe. Născut la 14 aprilie 1939, la Sănnicolau Mare — Timiș. Domiciliu obligatoriu, împreună cu părinții, în Bărăgan, la Valea Viilor, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PRAGER, Gheorghe (George). Născut în 1891, la București. Văr cu marele arhitect Emil Prager. Colonel. Invalid din Primul Război Mondial. Director la

Telefoane. Bun cunoscător al limbilor engleză, franceză și germană; talentat pictor. Șeful ofițerilor români de legătură, de pe lângă Misiunea Militară Americană a generalului Schuyler. Înlocuit în februarie 1945. Translator al Ambasadei Marii Britanii. Urmărit de Siguranță, începând cu 1945, pentru apartenență la organizația *Graiul sângelui*, din care mai făceau parte generalii Nicolae Ciupercă și Rujinschi, colonelul Romeo Zaharia ș.a. Bănuit că ar fi furnizat informații ziaristului Frank Stevens. După desființarea Comisiei Aliate de Control, în urma semnării Tratatului de Pace de la Paris, generalul Cortland Schuyler, reprezentantul SUA, a plecat la 11 iunie 1947. Imediat, au început să fie arestați funcționarii români care lucraseră în cadrul Comisiei. Colonelul Prager a fost răpit de N.K.V.D. și condamnat în URSS, pentru că avusese legături cu americanii. Deținut în lagăre sovietice de muncă forțată. La Vorkuta, fiind foarte bolnav, era ajutat de deținuții mai tineri.

PRAHOVEANU, Ion I. Născut la 13 septembrie 1886, în comuna Albești — Călărași. Învățător în comuna Dragoș-Vodă — Călărași. Membru P.N.Ț. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Galeș și Peninsula (de la 19 noiembrie 1952), unde a și murit la 27 iulie 1953, în condiții de exterminare prin muncă forțată. Îngropat în groapa comună din satul Valea Neagră.

PRALEA. Din comuna Foltești — Covurlui. Arestat în 1948.

PRALEA, Adolf Gh. Născut la 29 ianuarie 1886, la Fălticeni. Domiciliat în Piatra Neamț. Avocat, președinte al organizației locale a Partidului Național Creștin (al lui O. Goga și A. C. Cuza). Arestat la 15 august 1952. Detenția la Galeș și Peninsula (de la 19 noiembrie 1952), unde a murit la 1 ianuarie 1953, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PRALEA, Constantin. Tânăr de 18 ani domiciliat în comuna Drăgănești, din fostul județ Baia. În iunie 1948 a intrat într-o sală de clasă din școala din comuna Tonți, împreună cu Constantin Chițu, coleg al său. Împreună, folosind o

riglă, au “scos ochii” tablourilor care se aflau pe pereți: Stalin, Petru Groza, Gheorghiu-Dej ș.a. C. Pralea a fost condamnat, prin sentința 1.467/1.09.1948 a Tribunalului Județean Baia, la 4 luni de închisoare.

PRALEA, Dumitru. Țăran din comuna Poiana Stampei. Condamnat, prin sentința 671/1951, pentru “favorizare”, fiindcă îl găzduise pe partizanul anticomunist Sandu Grigore.

PRALEA, Gheorghe. Condamnat în 1949. A murit în 1950, la închisoarea Gherla.

PRANIȚCHI, Ana. Vezi Pranițchi, Piotr A.

PRANIȚCHI, Andrei. Învățător din satul Zaim — Căușeni (Basarabia). Arestat la 22 iunie 1941, împreună cu soția, care era tot învățătoare, chiar în ziua în care trupele române porniseră să elibereze Basarabia de sub ocupația sovietică. Deportati amândoi în Siberia, de unde nu s-au mai întors.

PRANIȚCHI, Piotr A. Născut în 1924, la Chișinău — Basarabia. Acuzat de “colaboraționism” și deportat de sovietici, la 6 iulie 1949, la Kemerovo, împreună cu soția, Ana (n. 1926).

PRAPORGESCU, Bebe. Colonel din București. Arestat și condamnat. După expirarea pedepsei penale, a mai primit una administrativă și a fost trimis, cu domiciliu obligatoriu, în Bărăgan, la Lătești. Acolo s-a căsătorit cu Elena-Lilica Codreanu, fosta soție a lui Corneliu Zelea-Codreanu, aflată și ea în domiciliu obligatoriu.

PRAPORȘCIC, Alexandru F. Născut în 1887, în satul Flămânzeni, comuna Coșcodeni — Sângerei. Condamnat de sovietici, în 1946, la 1 an de închisoare, pentru că nu-și putuse achita cotele agricole, din cauza secetei și a vârstei înaintate.

PRASCA, Alexandra. Vezi Prasca, Nadejda V.

PRASCA, Ana. Vezi Prasca, Moisei
PRASCA, Anastasia. Vezi Prasca, Gheorghe M.

PRASCA, Anastasia. Vezi Prasca, Nadejda V.

PRASCA, Daria M. Vezi Prasca, Moisei E.

PRASCA, Gheorghe M. Născut în 1925, în comuna Corjeuți — Briceni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1951, în Tomsk, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu soția, Anastasia (n. 1931).

PRASCA, Ion M. Vezi Prasca, Moisei E.

PRASCA, Moisei E. Născut în 1896, în comuna Corjeuți — Briceni (Basarabia). Deportat de sovietici, în 1951, în Tomsk, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu soția, Ana (n. 1895) și copiii, Vasile (n. 1927), Daria (n. 1931) și Ion (n. 1932).

PRASCA, Nadejda V. Născută în 1910, în comuna Corjeuți — Briceni (Basarabia). Deportată la 1 aprilie 1951, în Tomsk, pentru apartenență la *Martorii lui Iehova*, împreună cu fiicele, Alexandra (n. 1936) și Anastasia (n. 1937).

PRASCA, Vasile M. Vezi Prasca, Moisei E.

PRASS, Nikolaus. Născut în 1908, în comuna Secugiu — Timiș. Arestat de N.K.V.D., la 15 ianuarie 1945, și deportat la muncă forțată. A murit în deportare, în condiții de exterminare.

PRAVĂȚ, Nicolae A. Născut la 25 decembrie 1897, în comuna Hortești-Muscel. Funcționar din București. Membru P.N.Ț. Arestat la 15 august 1952. Detenția la Ghencea, Galeș și Peninsula (de la 19 noiembrie 1952), unde a murit la 18 mai 1953, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PRAVOS, Alexandru. Student arestat la 2 decembrie 1947 și implicat în procesul *trotliștilor* care împrăștiaseră manifeste de protest, în timpul procesului Maniu — Mihalache. Condamnat, prin sentința 242/1948 a Tribunalului Militar București, semnată de Alexandru Petrescu, la 3 ani de închisoare. Detenția la M.A.I., Văcărești și Aiud.

PRĂDATU, Dumitru. Din Slatina. Condamnat, prin decizia M.A.I. 490/15.10.1951, la 12 luni de muncă forțată.

PRĂJINĂ, Adelaida M. Vezi Prăjină, Maxim I.

PRĂJINĂ, Iacob. Din Soroca — Basarabia. Deportat de sovietici, la 13 iunie 1941, în Tomsk.

PRĂJINĂ, Maxim I. Din Soroca — Basarabia. Considerat “colaboraționist”, arestat de sovietici, în 1945, condamnat la 6 ani de muncă silnică și deportat în Kurgan. Soția lui, Valentina (n. 1906) și fiica, Adelaida (n. 1940) au fost deportate, în 1949, în Kurgan.

PRĂJINĂ, Nicolae. Născut în 1925. Directorul Școlii primare din satul Racoveț — Soroca (Basarabia). Arestat la 8 aprilie 1947, ca membru activ în organizația *Arcașii lui Ștefan*, care se împotriva ocupației sovietice. Torturat la N.K.V.D. și condamnat, la 11 aprilie 1947, de un tribunal militar sovietic, la 25 de ani de muncă silnică. Deportat în Siberia.

PRĂJINĂ, Valentina. Vezi Prăjină, Maxim I.

PRĂJITU, Marin C. Născut la 20 iulie 1910, în comuna Cioara — Teleorman. Arestat în 1951 și condamnat. A murit la 29 martie 1952, în lagărul de la Poarta Albă, în condiții de exterminare prin muncă forțată.

PRĂVĂLIE, Demostene. Din București. Arestat la 8 noiembrie 1945, pentru că luase parte la manifestația anticomunistă din Piața Palatului Regal.

PRĂSLEA, Cornel. Condamnat. S-a spânzurat în 1963, la închisoarea Aiud, în timpul *reeducării*.

PREBICEANU, Georgeta (Geta). Din Banat. Domiciliu obligatoriu în Bărăgan, 4 ani, de la 18 iunie 1951.

PREC, V. Din Rosa, suburbie a Cernăuțului — Bucovina de Nord. Una dintre cele 70 de victime ale represiunii sovietice, ale căror nume sunt înscrise pe monumentul comemorativ din Rosa.

PRECU, Fiodor V. Născut în 1898, în comuna Brânzeni — Edineț (Basarabia). Fost primar. Condamnat de sovietici, în 1941, la 8 ani de muncă silnică. Deportat în regiunea Kokcetav.

PRECUL, Daria P. Născută în 1900, în comuna Petrușeni — Râșcani (Basarabia). Deportată de sovietici, în 1941, în Tomsk, împreună cu copiii, Vasile (n. 1924), Ecaterina (n. 1925), Maria (n. 1927) și Leonid (n. 1936).

PRECUL, Ecaterina. Vezi Precul, Daria P.

PRECUL, Leonid. Vezi Precul, Daria P.

PRECUL, Lidia. Din județul Arad. Domiciliu obligatoriu.

PRECUL, Maria. Vezi Precul, Daria P.

PRECUL, Vasile. Vezi Precul, Daria P.

PRECUP (tatăl lui Precup, Maria).

Preot ortodox, împușcat de Securitate.

PRECUP, Aurel. Colonel pensionar. Membru în conducerea P.N.Ț. Brașov. Arestat la 15 august 1949 și condamnat în lotul profesorului Victor Jinga.

PRECUP, Elisabeta. Născută la 22 ianuarie 1927, la Biled. Ridicată de sovietici, la 13 ianuarie 1945, și deportată în URSS, la muncă forțată. A revenit la 29 septembrie 1946. Stabilită la Timișoara (str. Aradului, bl. 20).

PRECUP, Emanoil. Avocat din Târgu-Mureș. Arestat în 1952. Detenția la Gales și Peninsula. Eliberat în mai 1954.

PRECUP, Ion. Născut în 1919, în comuna Gura Sărății — Buzău. Arestat la 1 aprilie 1952. Detenția la Râmnicu-Sărat (până la 21 aprilie 1952) ș.a.

PRECUP, Ion. Student la Facultatea de Textile din cadrul Politehnicii din București. Condamnat în 1949, într-un proces înscenat în jurul lui Nicolae Itul, pentru că îl cunoscuse pe Ion (Nelu) Jijie, membru al mișcării de rezistență anticomunistă care fusese prins, împreună cu Ionuț Stoica, în luptă cu Securitatea, la București, în februarie 1949.

PRECUP, Maria (fiica lui Precup, preot). Cercetătoare la Muzeul din Constanța. Condamnată. Detenția la Miercurea-Ciuc, Arad ș.a.

PRECUP, Nicolae. Muncitor din Brașov. Arestat în 1948 și condamnat la 7 ani de închisoare. Se pare că a murit în 1953, la Canal.

PRECUP, Nicolae. A murit la închisoarea Târgu-Ocna, în vârstă de 47 de ani.